

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

C.N.S.C.

București, Str.Stavropoleos nr.6, sector 3, România, CP 030084, CIF 20329980,
Tel. +4 021 3104641, Fax. +4 021 3104642, +4 021 8900745, www. cnsc.ro

În conformitate cu prevederile art. 266 din OUG nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea:

DECIZIE

Nr. /C /

Data:

Prin contestația nr. , înregistrată la Consiliu sub nr. , formulată de SC SRL, cu sediul în , înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului cu nr. , având C.I.F. , reprezentată legal prin administrator și director general ing. Dipl. iar, convențional, prin avocat , împotriva adresei nr. privind refuzul accesului la dosarul achiziției publice, emisă de către MUNICIPIUL prin PRIMĂRIA MUNICIPIULUI , cu sediul în , în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire, prin cerere de oferte, a contractului de lucrări având ca obiect „Executie lucrări Șoseaua tronson – Str. (Modernizare , tronson DN – str.)”, cod CPV: 45233142-6 – Lucrări de reparare a drumurilor (Rev. 2), s-a solicitat:

„1) suspendarea procedurii de atribuire, în temeiul art. 283^x din O.U.G. nr. 34/2006, în situația în care acesta a fost semnat;

2. anularea comunicării, respectiv adresa nr. privind accesul subscrisei la dosarul achiziției publice;

3. obligarea autorității contractante la recunoașterea dreptului subscrisei privind accesul la dosarul achiziției publice;

4. obligarea autorității contractante de a comunica în scris acceptul său la cererea nr , referitoare la accesul reprezentanților SC SRL, la documentele de interes public aferente acestei proceduri;

5. obligarea autorității contractante de a stabili un nou termen de depunere a unei eventuale contestații a subscrisei în urma soluționării prezentei;

6. În temeiul prevederilor art. 278 alin. 8) din O.U.G nr. 34/2006 coroborat cu art. 453 din Codul de procedură civilă, obligarea autorității contractante la plata sumei de 1.135,00 lei, reprezentând contravaloarea cheltuielilor emiterii poliței de asigurare nr. din data de , pentru constituirea garanției de bună conduită în condițiile dispozițiilor art. 271^x din O.U.G. nr. 34/2006, precum și la plata cheltuielilor efectuate în vederea depunerii prezentei, respectiv la plata sumei de 1.000,00 lei conform F.F. seria AVCM nr. ”.

SC SRL, cu sediul în , înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului cu nr. , având C.U.I. reprezentată legal prin administrator , în calitate de ofertant declarat câștigător, a depus cererea de intervenție nr. , înregistrată la CN.S.C. sub nr. , prin care a solicitat:

- pe cale de excepție, admiterea excepției nedovedirii contestației și a lipsei de interes a contestației, iar, pe fond:

- în principal, respingerea contestației ca inadmisibilă,
- în subsidiar, în ipoteza în care contestația este admisibilă, respingerea acesteia, ca nefondată, menținerea tuturor măsurilor întreprinse și a actelor emise de către autoritatea contractantă în cadrul procedurii, implicit a adresei nr. , admiterea cererii de intervenție, astfel cum a fost formulată și motivată, precum și continuarea procedurii de atribuire prin semnarea contractului de achiziție publică cu societatea sa, în calitate de ofertant câștigător.

În baza documentelor depuse de părți,
CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

DECIDE:

Admite excepția inadmisibilității contestației, invocată de către SC SRL.

Respinge, ca inadmisibilă, contestația formulată de către SC SRL, cu sediul în , în contradictoriu cu MUNICIPIUL , prin PRIMĂRIA MUNICIPIULUI , cu sediul în .

Admite cererea de intervenție formulată de către SC SRL, cu sediul în .

Obligatorie.

Împotriva prezentei decizii, se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare.

MOTIVARE

În luarea deciziei, s-au avut în vedere următoarele:

Prin contestația nr. , înregistrată la Consiliu sub nr. , SC OYL SRL critică adresa nr. prin care i s-a refuzat, accesul la dosarul achiziției publice, de către MUNICIPIUL prin PRIMĂRIA MUNICIPIULUI în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire, prin cerere de oferte, a contractului de lucrări având ca obiect „Executie lucrări Șoseaua , tronson DN21 – str. (Modernizare Varianta Nord, tronson DN – str.)”, cod CPV: 45233142-6 – Lucrări de reparare a drumurilor (Rev. 2), și solicită:

„1. suspendarea procedurii de atribuire procedurii de atribuire în temeiul art. 283^x din O.U.G. nr. 34/2006, în situația în care acesta a fost semnat;

2. anularea comunicării, respectiv adresa nr. privind accesul subscrisei la dosarul achiziției publice;

3. obligarea autorității contractante la recunoașterea dreptului subscrisei privind accesul la dosarul achiziției publice;

4. obligarea autorității contractante de a comunica în scris acceptul său, la cererea nr. , referitoare la accesul reprezentanților SC SRL, la documentele de interes public aferente acestei proceduri;

5. obligarea autorității contractante de a stabili un nou termen de depunere a unei eventuale contestații a subscrisei în urma soluționării prezentei;

6. în temeiul prevederilor art. 278 alin. 8) din O.U.G nr. 34/2006 coroborat cu art. 453 din Codul de procedură civilă, obligarea autorității contractante la plata sumei de 1.135,00 lei, reprezentând contravaloarea cheltuielilor emiterii poliței de asigurare nr. din data de , pentru constituirea garanției de bună conduită în condițiile dispozițiilor art. 271^x din O.U.G. nr. 34/2006, precum și la plata cheltuielilor efectuate în vederea depunerii prezentei, respectiv la plata sumei de 1.000,00 lei conform F.F. seria AVCM nr. 37/28.03.2016”.

În cuprinsul contestației, SC SRL arată că, prin adresa nr. , autoritatea contractantă i-a comunicat rezultatul procedurii, respectiv faptul că oferta sa a fost declarată admisibilă, dar necâștigătoare, clasându-se pe locul al II-lea, câștigătoare fiind declarată oferta depusă de către SC SRL.

De asemenea, contestatorul arată că, prin adresa nr. , a solicitat autorității contractante, în temeiul art. 215 din O.U.G. nr. 34/2006, acces la dosarul achiziției publice, motivând astfel: „intenționez să depunem contestație cu privire la comunicarea rezultatului procedurii”, iar autoritatea contractantă, prin adresa nr. , a transmis refuzul privind accesul la dosarul achiziției, motivat de o serie de aspecte.

Față de cele menționate, contestatorul consideră că este evident faptul că, prin refuzul autorității contractante de a-i permite accesul la

dosarul achiziției publice, aceasta a încălcat prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 544/2001 și art. 31 alin. (1) - Dreptul la Informație din Constituția României, dar și următoarele prevederi ale O.U.G. nr. 34/2006: art. 24, art. 170, art. 213, art. 215, art. 274.

În consecință, contestatorul solicită Consiliului „a nu reține alegațiile autorității contractante cu privire la refuzul accesului la dosarul achiziției”, pe care le redă, integral, în cuprinsul contestației, din următoarele motive:.

- Procedura nu este finalizată pentru că nu s-a semnat contractul de achiziție publică, prevederile art. 215 reglementând dreptul de a avea acces la informațiile publice din dosarul achiziției în forma în care se află la momentul solicitării acestuia; mai mult momentul/data de început a constituirii dosarului achiziției nu este legată/condiționată de momentul finalizării procedurii, respectiv cel al încheierii contractului, ci este legată/condiționată de primul înscris/document elaborat în cadrul unei proceduri de atribuire, în speță publicarea anunțului de intenție dacă autoritatea contractantă dorește să uzeze de prevederile art. 51 și urm. din O.U.G. nr. 34/2006 sau notele justificative de stabilire a valorii estimate, a procedurii, etc.;

- Încălcarea prevederilor legale privind confidențialitatea ofertelor, nu poate constitui motiv de refuz la accesul dosarului achiziției publice deoarece nici ofertele, definite conform prevederilor art. 3 lit. q) din O.U.G. nr. 34/2006, nici documentele de calificare depuse de ofertanți, nu constituie/reprezintă elemente ale dosarului achiziției publice, astfel cum este enumerat, în mod nelimitativ, de prevederile art. 213 din O.U.G. nr. 34/2006; doar propunerea tehnică și cea financiară depusă de ofertantul declarat ulterior câștigător va deveni document public, prin constituirea acestor înscrisuri ca anexă la contractul de achiziției publice și, deci, devin parte integrantă a acestuia, conform prevederilor art. 95 alin. (1) lit. b) din H.G. nr. 925/2006 coroborat cu art. 213 alin. (1) lit. 1) din O.U.G. nr. 34/2006; mai mult, ofertanții pentru a se asigura că li se păstrează caracterul confidențial, clasificat sau protejat de un drept de proprietate intelectuală al informațiilor existente în cadrul propunerilor financiare și tehnice, au posibilitatea, potrivit prevederilor art. 170 din O.U.G. nr. 34/2006, de a le indica în cadrul acestor înscrisuri, iar autoritatea contractantă, potrivit art. 24 din ordonanță, are obligația de a „asigura garantarea protejării acelor informații pe care operatorul economic le precizează ca fiind confidențiale, în măsura în care, în mod obiectiv, dezvăluirea acestor informații ar prejudicia interesele legitime ale operatorului economic, în special în ceea ce privește secretul comercial și proprietatea intelectuală”;

- din cadrul documentelor/înscrise depuse de către ofertanți, reprezintă document public potrivit prevederilor art. 213 alin. (1) lit. h)

formularul de ofertă: înscris al cărui conținut oricum este cunoscut de către operatorii economici interesați, motivat de faptul că, în cadrul procesului verbal de deschidere a ofertelor, autoritatea contractantă are obligația, pe de o parte, potrivit art. 33 alin. (4) din HG nr. 925/2006, de a consemna „modul de desfășurare a ședinței respective, aspectele formale constatate la deschiderea ofertelor, elementele principale ale fiecărei oferte, consemnându-se, totodată, lista documentelor depuse de fiecare operator economic în parte”, iar, pe de altă parte, de a transmite un exemplar al acestuia tuturor operatorilor economici participanți la procedura de atribuire, în cel mult o zi lucrătoare de la deschidere, indiferent dacă aceștia au fost sau nu prezenți la ședința respectivă; mai mult, accesul la dosarul achiziției se face cu respectarea prevederilor art. 3-4 din Legea nr. 544/2001. Astfel, rezultă că persoana care solicită acces la informațiile de interes public nu intră în contact cu comisia de evaluare a ofertelor și experții cooptați, care au obligația de a păstra confidențialitatea asupra conținutului ofertelor.

Așadar, susține contestatorul, contestația care se depune la Consiliu constituie o cale de atac la îndemâna persoanelor vătămate, iar nu un mijloc de obținere, de către aceștia, de informații din dosarul achiziției publice cu ocazia soluționării cauzei.

Invocând dispozițiile art. 270, art. 271, art. 273 alin. 2, art. 274 alin. 1, art. 275 alin. 6, art. 276 din O.U.G. nr. 34/2006, contestatorul consideră că persoana vătămată poate sesiza Consiliul, într-un termen anume dat, cu o contestație care trebuie să cuprindă, obligatoriu, motivarea în fapt și în drept a ei, ori, toacmai acest drept i-a fost încălcat de către autoritatea contractantă prin refuzul de a-i permite accesul la dosarul achiziției publice.

Nicăieri în cuprinsul cap. IX din Ordonanță, arată contestatorul, nu se amintește că persoana vătămată își poate schimba motivarea contestației prin care s-a delimitat cadrul judecății, astfel încât Consiliul să analizeze alte motive decât cele cu care a fost investit în termenul legal de contestare.

Considerând că cele prezentate constituie suficiente argumente și dovezi în soluționarea cauzei, contestatorul solicită admiterea contestației, astfel cum a fost formulată.

În drept, se invocă dispozițiile din O.U.G. nr. 34/2006, H.G. nr. 925/2006, și „prevederile documentației de atribuire invocate în conținut”.

Ca mijloace de probă, au fost depuse, în copie, înscrise.

SC SRL, în calitate de ofertant declarat câștigător, a depus “cerere de intervenție” nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr. , în temeiul art. 61 alin. 3 și art. 63 C.proc.civ coroborat cu art. 297 din O.U.G. nr. 34/2006, prin care a solicitat:

- pe cale de excepție, admiterea excepției nedovedirii contestației și a lipsei de interes a contestației, iar

- pe fond: în principal, respingerea contestației ca inadmisibilă, iar, în subsidiar, în ipoteza în care contestația este admisibilă, respingerea acesteia ca nefondată, menținerea tuturor măsurilor întreprinse și actelor emise de către autoritatea contractantă în cadrul procedurii, implicit a adresei nr. , admiterea cererii de intervenție, astfel cum a fost formulată și motivată, precum și continuarea procedurii de atribuire prin semnarea contractului de achiziție publică cu societatea sa, în calitate de ofertant câștigător.

Raportat la dispozițiile art. 61 alin. 1 Cod.Proc.Civ. și având în vedere posibilitatea invocării realizării condiției existenței interesului, ca justificare pentru promovarea cererii de intervenție, SC SRL susține că interesul său există și este motivat de însăși calitatea sa de ofertant câștigător al procedurii de atribuire, calitate ce poate fi periclitată în eventualitatea admitterii contestației formulată de către ofertantul AG.

De asemenea, arată intervenientul, interesul său justifică sprijinirea poziției autorității contractante, precum și a oricărei apărări formulată de către aceasta, în replică la contestația în cauză, întrucât: „avem pe deplin interesul de a se menține decizia autorității privind declararea ofertei drept câștigătoare a procedurii de atribuire și de a ne conserva dreptul de a încheia contractul de achiziție publică”.

Mai mult, intervenientul subliniază că demersul contestatorului nu vizează, sub nicio formă, rezultatul procedurii de atribuire, toate criticile formulate vizează, exclusiv, și integral refuzul de furnizare a dosarului achiziției publice.

Redând dispozițiile art. 270 din O.U.G nr. 34/2006, intervenientul arată nu se bazează, în formularea contestației, pe fapte și dovezi privind încălcarea legislației de către autoritatea contractantă, ci doar pe presupuneri și aprecieri subiective, iar enumerarea unor prezumții, în opinia sa, nu poate constitui, nici motivare și nici probare a contestației.

Intervenientul apreciază că înseși formulările utilizate în textul contestației relevă faptul că adoptă procedeul motivării prin propriile afirmații, expunând, practic, o succesiune de supoziții, de suspiciuni și de aprecieri strict subiective, care, însă, nu pot realiza cerința motivării și probării.

Invocând dispozițiile art. 249 din Codul de Procedură Civilă coroborat cu cele ale art. 297 din O.U.G. nr. 34/2006, intervenientul consideră că este indiscutabil că, în cazul contestațiilor formulate conform Capitolului IX din O.U.G. nr. 34/2006, sarcina probei va aparține întotdeauna contestatorului.

În opinia sa, conferirea de eficiență probatorie susținerilor contestatorului ar echivala astfel cu acceptarea dovedirii contestației prin

propriile afirmații, fapt însă nepermis în contextul de reglementare al art. 249 din Codul de Procedură Civilă.

Așadar, intervenientul susține că, în raport cu dispozițiile art. 270 alin. 1 lit. e) și f), care impun ca atât motivarea în fapt și în drept a contestației, cât și mijloacele de probă, să fie formulate, respectiv indicate integral, simultan cu depunerea cererii, criticile contestatorului sunt nedovedite. Motivarea integrală a contestației, după cum se arată, trebuie să existe la momentul înregistrării ei la C.N.S.C., sens în care prevederile art. 270 alin. 1 lit. e) din ordonanță obligă, identic normelor procedurale civile, la includerea în contestație a motivării în fapt și în drept și la arătarea mijloacelor de probă, excluzând posibilitatea formulării ori completării sale ulterioare, în funcție de ceea ce speră contestatorul să descopere în urma studierii dosarului.

Soluționarea unei contestații, susține intervenientul, nu se poate realiza numai pe baza afirmațiilor părților, întrucât fără probe concludente este practic imposibilă emiterea unei decizii, fără a se dovedi ceea ce se afirmă.

Ordonanța, arată intervenientul, prevede calea de atac a contestației pentru motive de nelegalitate și netemeinicie care derivă din actul atacat și sunt cunoscute persoanei vătămate la momentul formulării ei, putând fi probate integral, iar nu pentru motive necunoscute. Astfel, în lumina ordonanței privind achizițiile publice, contestația care se depune la Consiliu constituie o cale de atac la îndemâna persoanelor care se consideră vătămate, iar nu un mijloc de obținere, de către aceștia, de informații din dosarul achiziției publice, cu ocazia soluționării cauzei. Altfel spus, scopul pentru care a fost edictată calea de atac a contestației nu este cel de a permite contestatorului să studieze diverse acte de la autoritatea contractantă, ci de a reclama un act nelegal, pentru motive de nelegalitate ce-i sunt cunoscute lui la momentul reclamației, iar nu necunoscute și aflate, eventual, pe parcurs.

Pe de altă parte, precizează intervenientul, este evident că în contextul legal prevăzut de ordonanță, formularea și, implicit, motivarea contestației, sunt independente de studiul dosarului cauzei de către contestator, dosar care, evident, nici nu există la data depunerii contestației, ci se întocmește ulterior de către organul administrativ - juridictional.

În consecință, intervenientul arată că „și soluționarea contestației este și trebuie să fie independentă de studierea dosarului cauzei de către contestator, mai cu seamă pentru că nicio prevedere în vigoare nu leagă și, cu atât mai puțin, nu împiedică soluționarea contestației de către Consiliu de absența studierii dosarului de către partea care a promovat contestația”.

Corelativ, intervenientul solicită să se constate și incidența principiului disponibilității, consacrat în dispozițiile art. 22 alin. 6 din Codul de Procedură Civilă, potrivit căruia „judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției în afară de cazurile în care legea dispune altfel”.

Prin urmare, intervenientul solicită „să procedați la soluționarea contestației prin analizarea exclusiv a motivelor de fapt și de drept expuse și a probelor indicate în cuprinsul contestației”.

Motivarea integrală a contestației, arată intervenientul, trebuie să existe - respectiv mijloacele de probă trebuie să fie indicate - la momentul redactării ei, sens în care, art. 270 alin. 1 lit. e) și f) din ordonanță obligă la includerea în contestație a motivării în fapt și în drept și la precizarea probelor, întrucât dispozițiile invocate nu sunt norme supletive și nici nu reprezintă simple formulări neesențiale ale legiuitorului, astfel încât contestația trebuie să conțină motivarea în fapt și în drept și să expună probatoriul pe care se sprijină, pentru că, ordonanța nu prevede și nici nu permite dovedirea contestației după consultarea dosarului achiziției.

Referitor la cererea de studiere a documentelor aferente procedurii de atribuire, intervenientul consideră că „de acceptarea sau nu a ei de către autoritatea contractantă nu trebuie să depindă dovedirea contestației sau soluționarea ei”.

Cu alte cuvinte, precizează intervenientul, legea este astfel construită încât o contestație trebuie să cuprindă motivele de nelegalitate și netemeinicie a actelor atacate - motivele pe care se bazează calea de atac, iar nu să fie o formă fără fond, motivată pe parcursul soluționării, în urma accesului la dosarul achiziției publice.

Așadar, susține intervenientul, contestația este și trebuie să rămână o cale de atac independentă de studierea dosarului cauzei de către contestator.

În plus, se arată că C.N.S.C. fiind ținut de obligația de imparțialitate și echidistanță față de părțile aflate în proces, nu se poate transforma în furnizorul de probe pentru contestator, care, altfel, nu și-ar putea susține afirmațiile din contestație.

Așadar, succesiunea logică este formularea unei contestații motivate și recepționarea, de către C.N.S.C., de la autoritatea contractantă, a dosarului achiziției publice necesar soluționării contestației, iar nu studierea la C.N.S.C. a dosarului achiziției publice, de către contestator, și indicarea probatoriului - în fapt, motivarea - ulterioară a contestației.

În opinia sa, nu este admisibil și nici permis ca o contestație să fie depusă la C.N.S.C. doar pentru a avea acces autorul ei la documentele ofertelor celorlalți și a le studia în vederea descoperii motivelor care ar putea să îi susțină contestația depusă, comportament care ar fi atât contrar legii, cât și abuziv, trebuind a fi sancționat ca atare.

Invocând dispozițiile art. 32 alin. 1 lit. d), art. 33, art. 40 alin. 1, art. 12 alin. 1 din C.P.C., și cele ale art. 255 din O.U.G. nr. 34/2006, intervenientul arată că interesul este folosul practic, imediat pe care-l are o parte pentru a justifica punerea în mișcare a procedurii de soluționare a contestației.

Așadar, precizează intervenientul, pentru a justifica contestația depusă la C.N.S.C., interesul contestatorului trebuie, la rândul său, să îndeplinească cumulativ anumite condiții, astfel, el trebuie să fie legitim, să fie personal și direct - adică folosul practic urmărit prin declanșarea procedurii de soluționare a contestațiilor să aparțină celui care recurge la formularea contestației - și să fie născut și actual - deci să existe în momentul în care este formulată contestația, deoarece rolul Consiliului este de a soluționa litigii deja născute.

De asemenea, demersul contestatorului trebuie analizat în raport cu interesul său - respectiv cu folosul practic urmărit prin promovarea contestației.

Interesul, după cum se arată, reprezintă o condiție necesară pentru dobândirea calității de parte în procesul civil și se concretizează în beneficiul material sau moral, determinabil și demonstrabil în mod precis, pe care l-ar putea obține partea în urma inițierii demersului. Este indiscutabil, susține intervenientul, că această cerință trebuie să se verifice și în ipoteza contestațiilor formulate conform Capitolului IX din O.U.G. nr. 34/2006.

În situația contestatorului SC SRL, arată intervenientul, nu subzistă condiția ca interesul să fi fost actual, personal și direct, întrucât nu se poate identifica niciun folos practic și categoric, și nu se justifică un interes prin promovarea contestației.

De asemenea, se arată că interesul procesual este o cerință a oricărui demers inițiat - inclusiv a celui pe cale administrativ - jurisdicțională, ce trebuie să se verifice pe întreaga durată a derulării procesului, el trebuind să fie personal, actual și legitim, iar nu mediat, eventual, nelegitim sau pur teoretic.

Contestația, susține intervenientul, nu prezintă absolut niciun beneficiu și nicio utilitate pentru inițiatorul ei, întrucât, evident, în absența unor critici fundamentate privind oferta Strabag, clasamentul valoric al ofertelor ar rămâne nemodificat, iar contestatorul nu ar putea să acceadă de pe poziția a 2 - a pe prima poziție a clasamentului.

Față de argumentele prezentate, intervenientul solicită să se constate că nu susține existența unui interes, astfel că demersul său nu poate fi avut în vedere în contextul realizării condiției prevăzută de art. 255 din O.U.G. nr. 34/2006 și, respectiv, de art. 32 alin. 1 lit. d) și art. 33 C.P.C.

Intervenientul susține că, în mod rațional și din perspectiva clasamentului ofertelor și a valorii ofertei sale, contestatorul nu are cum să obțină contractul supus procedurii de atribuire, motiv pentru care contestația nu îi servește niciunui interes personal și direct, născut, actual și imediat, astfel că, în opinia sa, singura soluție, logică și juridică, este cea de respingere a contestației.

Sintagma „aceste informații” menționată în cadrul textului art. 215 din O.U.G. nr. 34/2006, face referire, arată intervenientul, la conținutul dosarului de achiziție publică, detaliat în cuprinsul art. 213 alin. 1 din ordonanță. Mai mult, se arată că art. 215 este parte a Capitolul VI al ordonanței, intitulat „Dosarul achiziției publice”, care succede Capitolului V ce reglementează, la rândul său, atribuirea contractului de achiziție publică. Astfel, în cadrul Capitolului V, se distinge secțiunea a 4-a, destinată stabilirii ofertei câștigătoare și încheierii contractului de achiziție publică, cea din urmă explicată prin art. 204 alin. 1, care precizează că „Autoritatea contractantă are obligația de a încheia contractul de achiziție publică cu ofertantul a cărui ofertă a fost stabilită ca fiind câștigătoare, pe baza propunerilor tehnice și financiare cuprinse în respectiva ofertă.”

Așadar, precizează intervenientul, la nivel general, potrivit dispozițiilor art. 215 din O.U.G. nr. 34/2006, dosarul achiziției publice are caracter de document public. În cadrul ordonanței, aceste dispoziții sunt plasate după textele care reglementează desemnarea ofertei câștigătoare și încheierea contractului de achiziție publică.

Intervenientul arată, subliniind locul pe care îl ocupă Capitolul VI - care include art. 215 - în structura O.U.G. 34/2006, că, în fapt, atât sfera de aplicare, cât și contextul temporal vizat de prevederile care consacră caracterul public al dosarului achiziției publice - în sensul clar că publicitatea reglementată de art. 215 nu poate interveni decât exclusiv ulterior semnării contractului de achiziție publică, și nicidecum anterior, în etapa evaluării ofertelor.

Intervenientul precizează că „sistematizarea O.U.G. 34/2006 și interpretarea sistematică derivată ne permite să conchidem că, în accepțiunea art. 215, accesul persoanelor la informațiile din cuprinsul dosarului achiziției publice nu poate fi decât ulterior semnării contractului de achiziție publică, pentru că acest moment este cel avut în vedere de către legiuitor la reglementarea din art. 211 și 213”.

Redând dispozițiile art. 211 și art. 213 alin. 1, intervenientul consideră că „este evident și rațional că, în condițiile prevăzute de art. 215 al ordonanței, dreptul de acces la dosarul achiziției publice nu poate interveni anterior încheierii contractului de achiziție publică - pentru că dosarul în discuție nu se formează decât ulterior atribuirii contractului”.

Textele art. 211 și 213 arată foarte clar că dosarul achiziției publice se întocmește pentru fiecare contract atribuit - deci încheiat - și că acest

dosar cuprinde inclusiv contractul de achiziție publică semnat, astfel că, însăși cronologia derulării etapelor procedurii de atribuire este cea care infirmă posibilitatea accesului la dosarul achiziției publice la un moment anterior încheierii contractului de achiziție publică și întocmirii efective a dosarului - respectiv la momentul formulării solicitării de către contestator.

În susținere, se invocă și dispozițiile art. 11¹ din Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, care prevăd că „Orice autoritate contractantă, astfel cum este definită prin lege, are obligația să pună la dispoziția persoanei fizice sau juridice interesate, în condițiile prevăzute la art. 7, contractele de achiziții publice”, text care menționează explicit punerea la dispoziție a contractului de achiziție publică, ori în speță contractul nici nu a fost încă încheiat și, prin corelare cu art. 211 și 213 ale O.U.G. nr. 34/2006, dosarul achiziției publice nu a fost încă întocmit.

Așadar, este adevărat că dosarul achiziției publice are caracter de document public, dar, acest dosar se întocmește doar după finalizarea procedurii de atribuire, iar cererea de acces, în opinia intervenientului, trebuie formulată către C.N.S.C. și nu către autoritatea contractantă.

Pe de altă parte, intervenientul invocă și dispozițiile art. 74 alin. 1 din H.G. nr. 925/2006. Referitor la posibilitatea de consultare a dosarului achiziției publice anterior încheierii contractului, prevăzută de dispozițiile art. 274 alin. 4 din O.U.G. nr. 34/2006 („La cerere, contestatorul are acces la dosarul achiziției publice depus la Consiliu”), este cert, susține intervenientul, că aceasta e condiționată de formularea prealabilă a unei contestații, de unde rezultă, evident, calitatea de contestator și dreptul corelativ de a solicita accesul la dosarul depus la C.N.S.C.

Oyl Company, precizează intervenientul, a pretins autorității contractante remiterea dosarului achiziției fără să fi inițiat, anterior, o contestație în baza dispozițiilor art. 255 și următoarele din O.U.G. nr. 34/2006, astfel că, în absența calității de contestator a acestuia, răspunsul autorității contractante este pe deplin justificat, câtă vreme, în cadrul stabilit de art. 274 alin. 4, cererea de acces la dosar se adresează C.N.S.C. și nu autorității.

În continuare, se prezintă argumente cu privire la respingerea cererii de suspendare a procedurii de atribuire, formulată de către contestator în temeiul dispozițiilor art. 283^x din O.U.G. nr. 34/2006.

În considerarea dispozițiilor art. 269 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul a solicitat părților, prin adresele nr. și nr. din , să se pronunțe cu privire la următoarele excepții: nedovedirea contestației, a lipsei de interes, precum și inadmisibilitatea contestației, invocate de SC SRL, prin cererea de intervenție.

Prin adresa nr. , înregistrată la C.N.S.C. cu nr. , SC SRL a depus „Punct de vedere”, prin care a solicitat respingerea cererii de intervenție

depusă de către SC SRL și admiterea contestației astfel cum a fost formulată.

În continuare, contestatorul răspunde, punctual, cu privire la excepțiile invocate de SC SRL:

Referitor la excepția nedovedirii contestației, contestatorul precizează:

Deși în cererea de intervenție formulată, SC SRL invocă pe cale de excepție, presupusa „nedovedire” a contestației formulate, arată contestatorul, în realitate, această presupusă „nedovedire” nu este o veritabilă excepție, dispozițiile legale nereglementând o astfel de excepție, pe de-o parte, iar, pe de altă parte, aceasta nu se regăsește menționată nici în doctrina juridică și, cu atât mai puțin, în practica instanțelor judecătorești.

În realitate, arată contestatorul, prin excepția „nedovedirii” intervenienta invocă apărări pe fondul cauzei, mai exact faptul că afirmațiile nu s-ar confirma prin probe concludente, apărare care, dacă prin absurd ar fi admisă de C.N.S.C., după cum se arată, ar duce la respingerea contestației, ca nefondată și, în niciun caz, ca „nedovedită”.

Față de această apărare, contestatorul precizează că a promovat contestația înregistrată la C.N.S.C. sub nr. motivat de faptul că autoritatea contractantă a refuzat prin adresa nr. , accesul reprezentanților săi la dosarul achiziției.

În condițiile date, arată contestatorul, nu înțelege cum poate susține intervenienta că nu este dovedită contestația, atâta vreme cât însăși adresa autorității contractante ce cuprinde refuzul reflectă, fără putință de tăgadă, încălcarea flagrantă a legii.

Pe de altă parte, contestatorul precizează că singurul în măsură a aprecia asupra existenței mijloacelor de probă prin care este dovedită contestația sa, este C.N.S.C. , și în niciun caz intervenienta SC SRL.

În dovedirea „excepției”, după cum se arată, intervenientul invocă faptul că formularea și motivarea contestației ar fi independente de studiul dosarului de către contestator, considerând că „succesiunea logică” ar fi formularea contestației înainte de studierea dosarului de achiziție și nu după acest moment, cu toate că prevederile art. 6 alin. 1 și 2 din Legea nr. 544/2001 și art. 31 alin. 1 - Dreptul la Informație din Constituția României, dar și prevederile O.U.G. nr. 34/2006, permit studierea dosarului de achiziție înainte de formularea oricărei contestații.

Mai mult decât atât, comportamentul autorității contractante, în opinia sa, încălcă principiul transparenței în achizițiile publice ce constituie un veritabil instrument de control, o garanție a utilizării eficiente și legale a resurselor financiare publice, a cărei aplicare consolidează procesul de achiziție publică și asigură atingerea scopului procesului în deplină legalitate.

Or, susține contestatorul, autoritatea contractantă a încălcat dispozițiile legale, astfel că, în opinia sa, „se impune cenzurarea acestui comportament ilicit, de către C.N.S.C.”.

Referitor la excepția lipsei de interes, contestatorul precizează următoarele:

Raportat la prevederile art. 255 alin. 1 coroborat cu alin. 2 din O.U.G. nr. 34/2006, rezultă, susține contestatorul, „ipso facto”, că persoana care formulează o contestație, deci care se consideră vătămată, trebuie să îndeplinească cumulativ două condiții și anume: are sau a avut un interes legitim în legătură cu procedura de atribuire și a suferit, suferă sau riscă să sufere vreun prejudiciu urmare a actului autorității contractante.

Astfel, arată contestatorul, interesul este folosul practic, imediat pe care-l are o parte pentru a justifica punerea în mișcare a procedurii de soluționare a contestației.

Așadar, precizează în continuare, pentru a justifica prezenta contestație, interesul trebuie, la rândul său, să îndeplinească cumulativ anumite condiții astfel că trebuie să fie legitim, să fie personal și direct, adică folosul practic urmărit prin declanșarea procedurii de soluționare a contestațiilor să aparțină celui care recurge la formularea contestației și să fie născut și actual, deci să existe în momentul în care este formulată contestația, deoarece rolul Consiliului este de a soluționa litigii deja născute.

Mai mult, în literatura de specialitate se precizează, după cum se arată, că interesul este actual, în sensul că, dacă cel interesat nu ar recurge la acțiune în momentul respectiv, s-ar expune prin aceasta la un prejudiciu. Astfel, rezultă că numai în situația în care un interes eventual ca și un interes care a trecut, a fost depășit, nu poate fi luat în considerare.

Ori, contestatorul susține că are interes în promovarea contestației, deoarece are posibilitatea să obțină contractul în cauză - motiv pentru care îi servește interesul personal și direct, născut și actual, accesul la dosarul achiziției publice pe care l-a solicitat și care nu i s-a permis

Argumentul potrivit căruia, prin accesul său la dosarul achiziției publice, avea posibilitatea de a critica, spre exemplu, oferta câștigătoare sau aspecte de ordin procedural ale autorității contractante, în opinia sa, dau posibilitatea de a participa în continuare la procedură ca urmare a reluării acesteia, tocmai pentru că interesul verificat în cauză poate fi raportat la un eveniment viitor și incert, ci nu doar la procedura actuală în care a participat și în legătură cu care interesul său este născut și actual. Mai mult, arată contestatorul, oferta sa a fost declarată admisibilă dar necâștigătoare, situându-se pe locul 2, iar oferta intervenientului a fost clasată pe locul 1.

În prezenta procedură, arată contestatorul, se verifică dacă măsurile adoptate de autoritatea contractantă sunt de natură să-l prejudicieze. Ori, dacă oferta sa nu a fost înlăturată, orice contestație a sa față de alte măsuri ale autorității contractante satisfac un interes, în sensul că-i aduc un folos practic, respectiv criticarea comunicării privind rezultatul procedurii.

Contestatorul consideră că ar fi fost lipsită de interes contestația în cauză, în condițiile în care recunoașterea dreptului său privind accesul la dosarul achiziției publice, prin comunicarea în scris a acceptului autorității contractante, la cererea nr. referitoare la accesul la documentele de interes public aferente procedurii, nu ar obține niciun folos material și direct, însă, astfel cum s-a motivat în cuprinsul contestației, în situația în care i se permitea accesul la dosarul achiziției, avea „posibilitatea de a critica comunicarea procedurii și posibilitatea de atribuire a contractului (oferta clasându-se pe locul 2 fiind declarată admisibilă).

Referitor la excepția inadmisibilității, contestatorul solicită respingerea acesteia, având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 270 alin. 1 lit. e) din O.U.G. nr. 34/2006: *„Contestația se formulează în scris și trebuie să conțină următoarele elemente: e) motivarea în fapt și în drept a cererii; f) mijloace de probă pe care se sprijină contestația”*, iar, din conținutul contestației, rezultă că a formulat, punctual, critici cu privire cele solicitate în cuprinsul contestației și că a depus mijloace de probă, sens în care solicită respingerea excepției.

Cu privire la solicitarea privind suspendarea procedurii de atribuire, contestatorul arată că renunță la acest capăt de cerere din contestație.

În ceea ce privește fondul cererii de intervenție, contestatorul apreciază că este o cerere accesorie în interesul autorității contractante și deși în conformitate cu practica C.N.S.C. probabil va fi admisă în principiu, pe fond solicită respingerea acesteia, având în vedere considerentele din conținutul contestației, dar și următoarele:

Referitor la susținerea intervenientului: *„Contestația nu reprezintă absolut nici un beneficiu și nicio utilitate pentru inițiatorul ei, întrucât, evident, în absența unor critici fundamentate privind oferta Strabag, clasamentul valoric al ofertelor ar rămâne nemodificat, iar contestatorul nu ar putea să acceadă de pe poziția a 2 - a pe prima poziție a clasamentului”*, contestatorul solicită a nu se reține, întrucât, în conformitate cu punctul 5 al contestației, a solicitat *„obligarea autorității contractante de a stabili un nou termen de depunere a unei eventuale contestații a subscrisei în urma soluționării prezentei”*, astfel că *„intenția subscrisei este foarte clară în sensul contestării comunicării rezultatului procedurii și a ofertei clasate pe locul 1 ca urmare a studierii dosarului achiziției publice”*.

Mai mult, arată contestatorul, astfel cum și intervenientul recunoaște, „Consiliul fiind organ administrativ- juridicțional, iar nu birou de informare publică asupra conținutului ofertelor la licitații, ... nu putea să uzeze de dreptul acesteia de a studia documentele aflate în dosarul achiziției înaintat de către autoritatea contractantă doar pentru că dorește să le studieze în vederea identificării de posibile motive de contestare”. În concluzie, susține contestatorul, „nu aveam cum a critica comunicarea rezultatului procedurii sau oferta declarată câștigătoare fără a avea acces la dosarul achiziției, mai ales că, în conformitate cu prevederile ordonanței de urgență nr.34/2006, nu este permisă completarea contestației decât în situația prevăzută de art. 270 alin.(2) ale cadrului legal antementionat.” Or, în speță, precizează contestatorul, nu este cazul.

Considerând că toate aspectele prezentate constituie suficiente argumente și dovezi în soluționarea cauzei, contestatorul solicită respingerea cererii de intervenție, ca nefondată (nedovedită), și admiterea contestației, astfel cum aceasta a fost formulată.

În drept, se invocă dispozițiile O.U.G. nr. 34/2006, H.G. nr. 925/2006 și „prevederile documentației de atribuire invocate în conținut”.

În probațiune, înscrisuri.

Cu adresa nr. , înregistrată la C.N.S.C. sub nr , PRIMĂRIA MUNICIPIULUI a răspuns solicitării Consiliului, învederând următoarele:

- în data de , arată autoritatea contractantă, a transmis prin fax, contestatorului, adresa prin care i-a comunicat rezultatul procedurii, oferta acestuia fiind admisibilă, dar cu o propunere financiară mai mare decât oferta desemnată câștigătoare, SC SRL.

- ca urmare a comunicării rezultatului procedurii, se arată, prin adresa nr , contestatorul a solicitat accesul la dosarul achiziției publice.

Autoritatea contractantă precizează că, prin răspunsul la solicitarea nr. , nu a refuzat accesul contestatorului la dosarul achiziției, ci doar a precizat care sunt documentele legale la care poate avea acces, menționând că doar documentele privind oferta tehnico-financiară a operatorului economic declarat câștigător al procedurii de atribuire pot fi făcute publice în condițiile Legii nr. 544/2001, și numai după ce acestea devin parte a dosarului achiziției publice întocmit de către autoritatea contractantă, respectiv după încheierea contractului.

Astfel, având în vedere prevederile art. 256² alin. 1, arată autoritatea contractantă, în contestația depusă, SC SRL nu solicită anularea comunicării rezultatului procedurii, respectiv adresa nr. sau a unui alt act al autorității contractante pe care l-ar considera nelegal legat de evaluarea ofertei sale, ci faptul că nu i s-a permis accesul la dosarul achiziției publice.

Contestația, susține autoritatea, nu se bazează pe fapte și dovezi privind încălcarea legislației privind achizițiile publice, privind evaluarea

incorectă a ofertei contestatorului, acesta solicitând acces la dosarul achiziției publice pentru a studia diverse acte în vederea formulării unei alte contestații („obligarea autorității contractante de a stabili un nou termen de depunere a unei eventuale contestații a subscrisei în urma soluționării prezentei”) - evaluarea ofertelor este în sarcina comisiei de evaluare, ceilalți ofertanți neavând niciun rol în acest sens.

Se arată că oferta depusă de SC SRL, declarată câștigătoare, are caracter confidențial (pag. din propunerea tehnică), în conformitate cu prevederile art. 170 din O.U.G. nr. 34/2006, propunerea tehnică - integral, inclusiv clarificările ulterioare aferente propunerii tehnice și propunerea financiară - integral, inclusiv clarificările ulterioare aferente propunerii financiare, au caracter confidențial, pentru a nu prejudicia interesele legitime în ceea ce privește secretul comercial și dreptul de proprietate intelectuală, anexându-se Declarație privind partea/părțile din propunerea tehnică și financiară care au caracter confidențial - pag. 552 din propunerea tehnică.

Prin urmare, autoritatea consideră că este neîntemeiată contestația depusă de SC SRL, iar cerințele privind:

„1. *anularea comunicării, respectiv adresa nr. privind accesul la dosarul achiziției publice;*

2. *Obligarea autorității contractante la recunoașterea dreptului privind accesul la dosarul achiziției publice.*

3. *obligarea autorității contractante de a comunica în scris acceptul său, la cererea nr. , referitoare la accesul reprezentanților SC SRL, la documentele de interes public aferente acestei proceduri;*

4. *obligarea autorității contractante de a stabili un nou termen de depunere a unei eventuale contestații în urma soluționării prezentei”* sunt inadmisibile.

În concluzie, autoritatea contractantă susține că este nefondată contestația depusă de către contestatorul SRL și solicită respingerea acesteia, pentru a permite atribuirea contractului de achiziție publică, ținând cont de aspectele anterior menționate, și având în vedere următoarele:

- contestatorul nu solicita anularea comunicării rezultatului procedurii, respectiv adresa nr. sau a unui alt act al autorității contractante pe care l-ar considera nelegal legat de evaluarea ofertei sale, ci faptul că nu i s-a permis accesul la dosarul achiziției publice;

- nu există niciun prejudiciu creat contestatorului, oferta acestuia fiind admisibilă, dar cu o propunere financiară mai mare decât cea a ofertantului desemnat câștigător - oferta SC SRL, în opinia sa, fiind legal desemnată câștigătoare;

- propunerea tehnică și financiară ale ofertantului declarat câștigător au caracter confidențial (ofertantul a înțeles să-și apere interesele legitime

în ceea ce privește secretul comercial și dreptul de proprietate intelectuală conform art. 170 din O.U.G. nr. 34/2006), cât și prevederile O.U.G. nr. 34/2006 și ale Hotărârii nr. 925/2006;

- prin admiterea contestației în cauză, clasamentul nu s-ar modifica, contestatorul rămânând, în continuare, pe locul 2, în urma aplicării criteriului de atribuire.

Concluzionează precizând că este nefondată contestația depusă de către SC SRL și solicită respingerea acesteia.

Consiliul determină, analizând conținutul cererii de intervenție depusă de către SC SRL, că respectivul operator economic urmărește aceeași finalitate ca și autoritatea contractantă, respectiv respingerea contestației cu consecința menținerii actelor atacate. Prin urmare, va califica respectivul înscris ca fiind o cerere de intervenție accesorie în sprijinul autorității contractante.

În acest sens, relevante sunt dispozițiile art. 61 C. proc. civ., care statuează că oricine are interes poate interveni într-un proces care se judecă între părțile originare. Intervenția este principală, când intervenientul pretinde pentru sine, în tot sau în parte, dreptul dedus judecății sau un drept strâns legat de acesta, și accesorie, când sprijină numai apărarea uneia dintre părți.

Constatând că SC SRL justifică un interes în promovarea cererii de intervenție voluntară accesorie, deoarece oferta depusă de aceasta a fost desemnată câștigătoare, fiind, astfel, interesată de menținerea rezultatului procedurii de atribuire, Consiliul va admite, în principiu, respectiva cerere.

În temeiul dispozițiilor art. 278 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul va analiza, mai întâi, excepția inadmisibilității contestației depusă de către SC SRL, invocată de către intervenientul SC SRL.

Reține Consiliul că, după ce a primit comunicarea privind rezultatul procedurii de atribuire nr. , din care a luat cunoștință despre faptul că oferta sa s-a clasat pe locul al II-lea, SC SRL a formulat o cerere către autoritatea contractantă (nr.), prin care a solicitat *"accesul la dosarul achiziției publice"*.

Cu adresa nr. , autoritatea contractantă a răspuns și, invocând dispozițiile art. 211, art. 213 alin. 1, art. 215 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, art. 95 alin. 1 din H.G. nr. 925/2006 cu modificările și completările ulterioare, precum și art. 11¹ din Legea nr. 544/2001, a concluzionat că *"doar documentele privind oferta tehnico-financiară a operatorului economic declarat câștigător al procedurii de atribuire pot fi făcute publice în condițiile Legii nr. 544/2001, actualizată și numai după ce acestea devin parte a dosarului achiziției publice întocmit de către autoritatea contractantă, respective după încheierea contractului"*.

Consiliul constată că, în fapt, contestatorul nu a formulat contestație referitoare la rezultatul procedurii de atribuire, respectiv cu privire la declararea ofertei sale ca fiind necâștigătoare, care ar fi putut constitui factorul vătămător, în sesul în care reglementează dispozițiile art. 255 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, în condițiile în care se consideră că, în mod firesc, interesul acestuia era declararea ofertei pe care a depus-o drept câștigătoare și, pe cale de consecință, adjudecarea contractului.

Or, din cele susținute în cuprinsul contestației, rezultă că SC SRL nu a identificat, la momentul primirii rezultatului procedurii de atribuire, motive pentru formularea unei contestații, dovadă fiind că respectivul operator economic nu a atacat, în termenul prevăzut de lege, rezultatul procedurii.

Consiliul prezumă că demersul întreprins față de autoritatea contractantă, de către SC SRL, a avut ca scop depistarea, eventual, a unor motive care să susțină depunerea unei contestații, ca urmare a studierii documentelor aflate la dosarul achiziției publice, dar pot exista și alte rațiuni pentru care să se fi formulat solicitarea.

Prezintă relevanță faptul că atât adresa nr. , transmisă de către SC SRL autorității contractante, cât și răspunsul acesteia, înregistrat cu nr. , referitor la accesul la dosarul achiziției publice, care este atacat cu prezenta contestație, sunt reglementate de Legea nr. 544/2001, cu modificările ulterioare. Astfel, în prezenta cauză, dacă SC SRL considera că, prin amânarea permiterii accesului la dosarul achiziției publice, autoritatea contractantă a încălcat normele legale aplicabile, respectiv pe cele ale Legii nr. 544/2001 cu modificările ulterioare, avea deschisă calea plângerii la secția de contencios administrativ și fiscal, astfel cum prevăd, expres, dispozițiile art. 22 (1) din respectiva Lege: *"În cazul în care o persoană se considera vătămată în **drepturile sale, prevăzute în prezenta lege**, aceasta poate face plângere la secția de contencios administrativ a tribunalului în a carei rază teritorială domiciliază sau în a cărei rază teritorială se află sediul autorității ori al instituției publice. Plângerea se face în termen de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut la art. 7. (2) Instanța poate obliga autoritatea sau instituția publică sa furnizeze informațiile de interes public solicitate și sa plateasca daune morale și/sau patrimoniale"*.

Prin urmare, corespondența purtată de către părți în temeiul dispozițiilor Legii nr. 544/2001 cu modificările ulterioare, nu poate face obiectul controlului de legalitate al Consiliului, care, potrivit dispozițiilor art. 266 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, *"este competent să soluționeze contestațiile cu privire la procedura de atribuire (...)"*, or, prin contestația în analiză se invocă

nerespectarea, de către autoritatea contractantă a unor drepturi statuate de Legea nr. 544/2001.

În sensul celor de mai sus, Consiliul se raportează la dispozițiile art. 255 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, care prevăd: *“Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept ori într-un interes legitim printr-un act al autorității contractante, **prin încălcarea dispozițiilor legale în materia achizițiilor publice**, poate solicita, prin contestație, anularea actului, obligarea autorității de a emite un act (...)”*, determinând că în cauza dedusă judecății nu se identifică încălcări ale O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, ci, eventual, încălcări ale Legii nr. 544/2001 consolidată, privind liberul acces la informații cu caracter public, ceea ce dă un caracter inadmisibil contestației.

Mai mult decât atât, în lipsa unei contestații împotriva rezultatului procedurii de atribuire, Consiliul nu poate determina cu certitudine care a fost intereseul care a stat la baza demersului SC SRL privind accesul la documentele dosarului achiziției publice, simplele afirmații din cuprinsul contestației neputând fi reținute ca o justificare temeinică a acestuia. În situația în care ofertantul în cauză ar fi depus contestație, considerându-se vătămat de rezultatul procedurii de atribuire, în temeiul dispozițiilor art. 274 alin. 4 din ordonanța de urgență acesta ar fi avut acces la dosarul achiziției publice depus la Consiliu, și, de asemenea, ar fi avut dreptul de a depune concluzii scrise, potrivit dispozițiilor art. 275 alin. 6 din același act normativ.

Consiliul constată că dacă ar da curs cererii contestatorului și ar obliga autoritatea contractantă să-i pună acestuia la dispoziție dosarul achiziției publice, soluția nu ar profita respectivului operator economic, în sensul normelor care reglementează materia achizițiilor publice, deoarece acesta este decăzut de mult din dreptul de a mai contesta rezultatul procedurii.

Prin urmare, și prin finalitatea urmărită, respectiv aceea de prorogare a datei de depunere a contestației, formulată explicit printr-un capăt de cerere, contestația este inadmisibilă, dispozițiile art. 256² alin. 1 din ordonanța de urgență, reglementând după cum urmează: *„Persoana vătămată poate sesiza Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor în vederea anulării actului și/sau recunoașterii dreptului pretins ori a interesului legitim în termen de: a) **5 zile începând cu ziua următoare luării la cunoștință, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, despre un act al autorității contractante considerat nelegal**, în cazul în care valoarea contractului care urmează să fie atribuit, estimată conform prevederilor art. 23 și ale cap. II secțiunea a 2-a. este mai mică decât pragurile valorice prevăzute la art. 55 alin. (2)”*.

Actul vătămător pentru contestator, din perspectiva ordonanței de urgență și a interesului față de procedura de atribuire, ar fi, așa cum s-a arătat, comunicarea privind rezultatul procedurii de atribuire, prin care oferta sa a fost declarată necâștigătoare, despre care SC SRL a luat cunoștință în data de , termenul pentru contestarea rezultatului procedurii încheindu-se în data de , fără putință de a stabili altfel, acesta fiind un termen legal imperativ și absolut. Astfel, Consiliul nu poate proroga momentul de la care începe să curgă respectivul termen și nicio altă instanță, așa cum încearcă contestatorul să obțină, având în vedere că "termenul de procedura" este definit ca fiind intervalul de timp înăuntrul căruia trebuie îndeplinit sau, după caz, oprit să se săvârșească un anumit act de procedură, nerespectarea unui termen procedural fiind sancționată cu decaderea.

Pentru toate acestea, în temeiul dispozițiilor art. 278 alin. 1 din O.U.G. nr. 34/2006 cu modificările și completările ulterioare, Consiliul admite excepția inadmisibilității contestației depusă de către SC SRL, invocată de către intervenientul SC SRL, contestație pe care urmează să o respingă, ca inadmisibilă.

Fără pronunțare asupra celorlalte excepții invocate de către SC SRL și pe fondul cauzei.

Față de cele de mai sus, admite cererea de intervenție accesorie în interesul autorității contractante, formulată de către SC SRL.

Decizia este obligatorie, în conformitate cu prevederile art. 280 alin. 3 din ordonanța de urgență.

PREȘEDINTE COMPLET,

MEMBRU,

MEMBRU,